

Neînțelese lacrimi

Liliana Trif & Ioan Grigoraș

- Ți-am spus cândva că eu n-o să mai plâng,
Dar, straniu, mă trădează ochiul stâng,
Oftez prelung și-adorm în atriul drept
Al inimii, acolo unde-aștept

Să te revăd și-un colaps general
Să prevestească marele final.
Promite-mi să păstrezi ceea ce sunt -
Destinul împărțit la amănunt.

Să nu fii trist, pe mine m-a ucis
Secunda-n care-am renunțat la vis,
Dar spune-i morții că în atriul stâng
E viața mea cu tine, de-aia plâng.

- De ce să plângi când eu te port în gând?
Simt lacrimile tale traversând
Ființa mea, tu nu vezi cât mă dor
Absențele pe care le măsoar

Cu ochii-nchiși? Tu n-auzi cum te strig?
Ecoul vocii mele orice dig
Va dărâma. Mai știi ce ne-am promis,
Cum să renunți, iubirea mea, la vis?

Și eu sunt trist, nu știi cât îmi lipsești,
Dar te găsesc desculță prin povești
Plângând de fericire și-mpletind
Un dalb refren cu versuri de colind.

Liliana Trif & Ioan Grigoraș